

Τιμιώτατε κύριε Γεωργίε ,

Ἡ ἐπιστολή σου τῆν 22 Μαρτίου με ἀγαπήσει καὶ σε δόσω ^{ἁμῶν} τὸν εἰς πολλὰ ὀλίγου πρέποντα τίτλου
χρησιμώτατος, ἐπειδὴ ἀπερασίτατα καὶ οὐ καὶ ὁ μακαρίτης ἀδελφός σου νὰ κατασταθῆτε χρήσιμοι
εἰς τὴν πατρίδα, ἀφίνοντες τὴν κληρονομήν ὅλην σας τῆς περιουσίας. Τοιαύτη γενναία καὶ ὄντως
Ἑλληνικὴ ἀπόφασις, πάντοτε ἐπαινετὴ, εἰς τὰς παρούσας ἔμοι χρεῖας τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς καὶ
πατρίδος γίνεται ἀσυγκρίτως ἐπαινετωτέρα, διότι συνερχῆι εἰς τὸν ἀδελφόν σας Ἑλλήνων τῶν παι-
δῶν, ἀπὸ τῆν ὁποῖαν ἄλλο ὠφελιμώτερον, οἷ ὄρωσ ἀρίστου καὶ λόγιου, δεῦ εἶναι. διότι ἡ παιδεία
μόνη δύναται νὰ φυλάξῃ τὴν με τὸσα αἵματα καὶ τόσους κόπους ἀποκτηθεῖσαν ἡμευτέρην.

Ἡ γνώμη σας, τιμιώτατε φίλε, εἶναι νὰ χρησιμεύωσι εἰς τὴν μεριμνὴν σας πατρίδα, τὸ Ζαγόρι,
συστήνοντι εἰς ὁμοίαν εἰς παιδείαν τῶν νέων. Ἀλλ' ἀναγκασθόμενος ἀπὸ τὰς περιστάσεις νὰ
ἀναλάβῃς τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ τὴν πληρωσὴν, κλίεις εἰς τὴν γνώμην νὰ δανείσῃς τὴν περιουσίαν
σας εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα, δια' νὰ φροντίσῃ αὐτὴ νὰ καταστήσῃ τὸ σχολεῖον ἢ εἰς τὸ Ζαγόρι, ἢ
ὅπου ἄλλου ἀριεῖς χρησιμώτερον. Φρόνιμος καὶ ἡ προτίμησις τῆς μεριμνῆς σου πατρίδος, φρονιμωτέρα καὶ
ἡ συμπαράδοσις εἰς ὅτι ἀποδείξουν αἱ περιστάσεις χρησιμώτερον εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα.

Ἄν ἐρωτῆς, λοιπὸν καὶ ἐμὲ περὶ τούτου, γνῶμις μου εἶναι, φίλε, νὰ γράψῃς ἀνυπερδέτερι εἰς τὴν κω-
βερνασιὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐξαιρετικῶς εἰς τὸν φρόνιμον αὐτῆς Πρόεδρον Κουτουριώτην (πρὸς τὸν ὁποῖον ἂν
ἀγαπᾷ καὶ με' προστάξῃς, δεῦ γράψῃς καὶ ἐμὲ ἰδιαιτέρως), νὰ μεταχειρισθῆς τὴν ἐπιχειρήσασιν σας κατὰ
τὸ παρὸν εἰς τὴν κοινὴν παιδείαν ὅλην τῶν Ἑλλήνων, καὶ ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ συγχωρήσωσι, νὰ λάβῃς
φροντίδα ἐξαιρετικὴν, ὡς εἶναι δίκαιον, καὶ διὰ τῆς συμπατριώτας σας Ζαγορινοῦς. Μὴν ἀμφισβῆσθῃς, φίλε,
ὅτι ὠφελεῖν τὴν κοινὴν πατρίδα, ὠφελιμώτερα εἴταντῶ καὶ τὴν μεριμνὴν, καὶ γίνεσθαι τῶντι χρηστὸς καὶ
χρήσιμος εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Ἐρχομαι τώρα εἰς τὴν ἰδιαιτέραν σου ζήτησιν περὶ τῶν ἐκδόσεων μου, τὰς ὁποίας νομίζεις "εἶ ἀπὸ
"τὰ ὠφελιμώτερα μέσα πρὸς κοινὴν παιδείαν τοῦ γένους." Ἐπιθυμῶ ἀπὸ τοῦ ἐκδοθέντος συγγραφοῦ,
κατὰ τὸ 1824 ἔτος, τόσα σέματα, "ὅσα ἔδεξαν ἀναλογῆσαι (λόγως) εἰς τὴν ποσότητα δύο χιλιάδων
"ρουβλίων εἰς ἀσπινάτζιαις." Κατὰ τὸ παρεχθὲν ἔτος (1824) δεῦ ἐξέδωκα πλὴν τὰ πολιτικὰ τοῦ Πλουτάρχου
ἀλλ' αὐτὰ, φίλε, ἐστάθησαν ἤδη ἀρκετὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πρὸ τούτων ὅμως ἐξέδωσαν ἄλλα ὄχι ὀλίγα. Ἐπειδὴ σκο-
ποῦ ἄλλον δεῦ ἔχεις παρὰ τὴν ὠφελίαν τῆς Ἑλλάδος, ὠφελιμώτερα κρῖνον ἔδειξαι πράξῃν, εἰ μὴ ἔδωκε τὴν ἄδελφον
νὰ συνδύσω ἀπὸ τὰ ἐκδοθέντα ὅλα συλλογῆν, δευτὸ ἢ δεῦμα σωμάτων ἀπὸ καθῆν, ἕως τὴν συμπλήρωσιν τῶν
2000 ρουβλίων, καὶ νὰ τὰ στείλω πρὸς τὸν ὁποῖον με διορίζεις κύριον Πάτρην εἰς τὸ Λιβόρτον.

Καλε, φίλε, περὶ τούτου τὴν πρέπουσαν σκέψιν, καὶ ἔβλασε εἰς τοῦς ἐν Τεργεστή κυρίου Ζανῆ Βλα-
στοῦ καὶ Ἰάκωβου Ράβαν τὰ χρειαζόμενα ἀργύρια, ἐπειδὴ ἐγὼ δεῦ ἔχω κἀντίπα τῶν νὰ σοῦ τὰ σέμα
ἐξέδωκεν. Παρενδὺς ὅταν λάβω διὰ μέσου τῶν εἰρημίων φίλων τὴν προσταγὴν σου, δεῦ τὴν πληρωσὴν

προδύρωσις,

Εὐχόμεθα σε νὰ ζῆς καὶ νὰ ᾄδῃς πάντοτε χρονοῖς εἰς τὴν πατρίδα σου. Εὐτύχη!

Εἰς τὰς προδεδειγμένους
Α. Κοραΐς.

Εν Παρίσι, 5 Μαΐου, 1825.

Ασφαλέστερον ἐπινοῶ νὰ εἰς παλαιότερα βιβλία
παρεῖσαν διατὸν ἐν Τεργεσθί φιλων, διὰ τὸν ὅποιον
ἐδόθη καὶ 300 σκευὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν ὅποιον ὁ
Πολιτάρχου. Καὶ ἐπειδὴ μὲν ἔβουλον
καθίσταναι δημοσίαν σκευὰ ἀπὸ ταύτης ἀγγραφῆς ἢ εἰς τὸ ἔπιον
νὰ εἰς δὴν ἀριθμὸν ἂν ἴσχυον εἶναι ἀνάγκη, ἐπειδὴ ἡ βιβλίον
ἐν εἶναι ὅσον ἢ αὐτὴ, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλου, κατὰ τὴν ἀνάγκη
καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀγγραφῆς, ἐπειδὴ λίγα βιβλία ἀπὸ τοῦ
εἶναι ἀνάγκη, ἰδοὺ πᾶσα ἡμεῖς εἰσὶν ἡ βιβλίον τῆς ἀνάγκης
περὶ τῶν τῶν Πλουτάρχου, ἂν ἀνάγκη 200 σκευὰ ἢ πρὸς φράγμα 6 1/2 φράγμα, 1300.

Ἀφάρσιος 10/100 διὰ τὸ μτ. 130
φρ. 1170.

Μ' ἔχει ἰδοὺ, παρὶν σε λίγα, παρ' ἐπισημωμένους καὶ φανταίαν καὶ λαβὴν
ἄλλου ἀγγραφῆς. ~~καὶ ἄλλου ἀνάγκη~~ εἶναι καὶ εἰς τὴν ἀνάγκη
ἀπὸ τῆς Περτ. τῶν Πλουτ. καὶ ἄλλου ἀνάγκη τὸ διπλοῦν.